

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง สัมฤทธิ์ผลของการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการจัดการวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดกาฬสินธุ์
2. ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ และการตรวจสอบยืนยันโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัยระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนที่เป็นตัวแทนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจำนวน 362 คน ซึ่งผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการจัดการการเงิน ปัจจัยด้านการตลาดเชิงรุก ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการควบคุมการผลิต ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรบุคคล ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากสื่อมวลชน

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลด้วยการวิเคราะห์สมการ โครงสร้างเชิงเส้น (Path Analysis) ซึ่งสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง และลักษณะการแจกแจงตัวแปรต่าง ๆ
2. การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์
3. การวิเคราะห์ความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ตามภาวะสันนิษฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4. การวิเคราะห์ตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการจัดการ
 วิชาทฤษฎีชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

5. สัญลักษณ์ใช้แทนตัวแปร

MON	หมายถึง	ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการเงิน
MAR	หมายถึง	ปัจจัยด้านการตลาดเชิงรุก
PRO	หมายถึง	ปัจจัยด้านการควบคุมการผลิต
HUM	หมายถึง	ปัจจัยด้านการจัดการทรัพยากรบุคคล
LEA	หมายถึง	ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของกลุ่ม
COM	หมายถึง	ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากสื่อมวลชน
GOV	หมายถึง	ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ
SUC	หมายถึง	สัมฤทธิ์ผลการจัดการวิชาทฤษฎีชุมชน

6. สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SKNEWNESS	แทน	ค่าความเบ้
KURTOSIS	แทน	ค่าความโด่ง
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณยกกำลังสองหรือ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์
X^2	แทน	ค่าสถิติไค-สแควร์
S.E.	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการ ประมาณค่าพารามิเตอร์
GAMMA	แทน	ค่าอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อ ตัวแปรตาม
BETA	แทน	ค่าอิทธิพลของตัวแปรตามที่ 1 ที่ส่งผลต่อตัวแปรตามที่ 2

t	แทน	สถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤติจากการแจกแจง
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
df	แทน	ระดับองศาอิสระ
GFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง
RMSEA	แทน	ค่าประมาณความคาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย
DE	แทน	อิทธิพลทางตรง
IE	แทน	อิทธิพลทางอ้อม
TE	แทน	อิทธิพลรวม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง และการแจกแจงตัวแปรต่าง ๆ

ตารางที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ที่ตั้งของกลุ่มจำแนกเป็นอำเภอ		
1. เมืองกาฬสินธุ์	56	15.46
2. คอนจาน	17	4.69
3. สมเด็จ	9	2.48
4. นามน	10	2.76
5. ท่าคันโท	24	6.62
6. หนองกุงศรี	39	10.77
7. กมลาไสย	15	4.14
8. สามชัย	18	4.97
9. ห้วยเม็ก	18	4.97
10. ห้วยผึ้ง	16	4.41
11. นาตุ	10	2.76
12. สหัสขันธ์	10	2.76
13. เขาวง	26	7.18
14. หนองชัย	6	1.65
15. กุฉินารายณ์	43	11.87
16. ยางตลาด	13	3.59
17. ร่องคำ	5	1.38
18. คำม่วง	27	7.45
รวม	362	100

2. ลักษณะการแจกแจงตัวแปรต่าง ๆ

ผลการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การทดสอบสมมติฐานในการตรวจสอบตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์สมการโครงสร้างเชิงเส้น โดยใช้โปรแกรมลิสเรล คือ ลักษณะของข้อมูลต้องกระจายแบบโค้งปกติ ซึ่งทุกตัวแปรจะต้องได้ทั้ง 2 ค่า คือ ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ไม่เกิน $+1$ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตรวจสอบค่าความเบ้และค่าความโด่ง ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ลักษณะการแจกแจงตัวแปรต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	n	SKNEWNESS		KURTOSIS	
		ค่าสถิติ	Std. Error	ค่าสถิติ	Std. Error
MON	362	.301	.140	.037	.278
MAR	362	.180	.140	.140	.278
PRO	362	.221	.140	.137	.278
HUM	362	-.023	.140	-.268	.278
LEA	362	.247	.140	-.383	.278
COM	362	.140	.140	-.150	.278
GOV	362	-.110	.140	-.471	.278
SUC	362	-.026	.140	.346	.278

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ทดสอบคุณลักษณะของข้อมูลการกระจายเป็นโค้งปกติโดยทดสอบค่าสถิติความเบ้และค่าความโด่งของตัวแปร พบว่า ทุกตัวแปรมีค่าสถิติไม่เกิน ± 1 ป่งชี้ได้ว่าข้อมูลทั้งหมดมีการกระจายเป็นโค้งปกติสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ได้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการวิสาหกิจชุมชน
ในจังหวัดกาฬสินธุ์

การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัด
กาฬสินธุ์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา ทั้งนี้เพื่อยืนยันว่าตัวแปรที่ศึกษามี
ความเป็นอิสระต่อกันหรือไม่ ซึ่งรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการ
จัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์มีรูปแบบความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
ทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย แสดงได้ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย

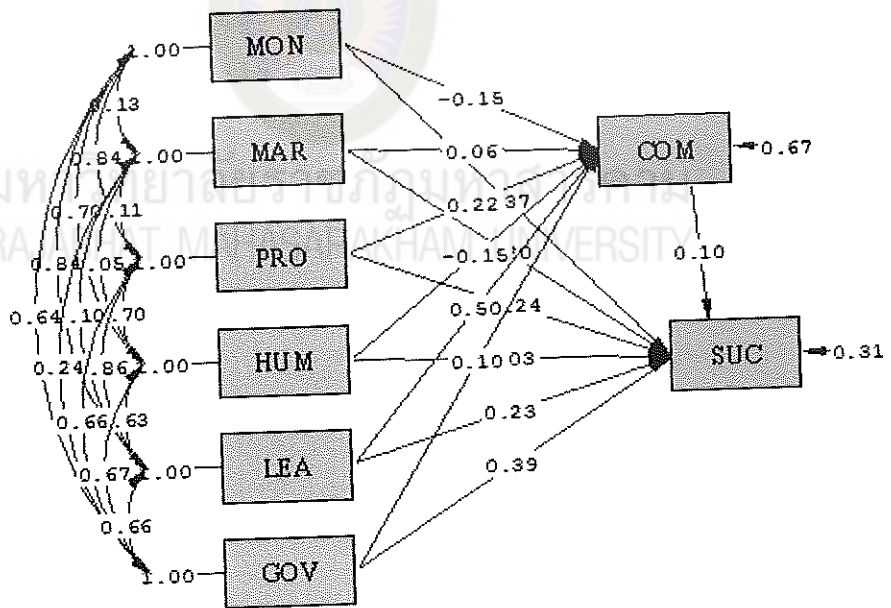
ตัวแปร (Variables)	SUC	MON	MAR	PRO	HUM	LEA	COM	GOV
SUC	1.00							
MON	.705*	1.00						
MAR	.353*	-.129*	1.00					
PRO	.622*	.443*	.107*	1.00				
HUM	.571*	.705*	-.052	.698*	1.00			
LEA	.690*	.748*	-.104*	.764*	.633*	1.00		
COM	.455*	.429*	.137*	.499*	.288*	.548*	1.00	
GOV	.729*	.644*	.236*	.659*	.673*	.664*	.398*	1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พิจารณาตัวแปรเชิงสาเหตุกับตัวแปรผลลัพธ์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การจัดการวิสาหกิจชุมชนจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านการตลาด ปัจจัย
ด้านการผลิต ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ และ
ปัจจัยด้านสื่อมวลชน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการวิสาหกิจชุมชนตามภาวะต้นนิฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ในการวิเคราะห์แบบจำลองรูปแบบการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อทดสอบความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยได้ใช้การประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีโลกลิขิตสูงสุด ซึ่งในทางปฏิบัติจริงการตรวจสอบความตรง และการปรับแบบจำลองจะดำเนินการติดต่อกันไปจนกว่าแบบจำลองจะมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และค่าดัชนีวัดความกลมกลืนทุกค่าอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด จากการทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์รูปแบบการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ค่าสถิติ ดังนี้ $\chi^2 = 0.00$, $df = 0$, $p\text{-value} = 1$, $GFI = 1$, $RMSEA = 0.00$ ค่าสถิติทั้งหมดเป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนด ซึ่งสรุปได้ว่าแบบจำลองตามสมมติฐานการวิจัยมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ปรากฏผลแสดงในแผนภาพที่ 4

Chi-Square=0.00, df=0, P-value=1.00000, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ 4 ตัวแบบจำลองรูปแบบการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลของการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ตามตัวแบบสมมติฐานตั้งต้น

ตารางที่ 8 คำนวณความสอดคล้องของกลมกลืนของตัวแบบจำลองสมมติฐานของการวิจัย

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติในตัวแบบตั้งต้น	ผลการพิจารณา
χ^2 / df	มีค่า < 3 และเข้าใกล้ 0	0.000	ผ่านเกณฑ์
GFI	มีค่า > .90 ขึ้นไปและเข้าใกล้ 1	1.000	ผ่านเกณฑ์
P-value	มีค่า > .05 ขึ้นไป	1.000	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	มีค่า < .05 ลงมา	0.000	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่าตัวแบบมีค่าสถิติที่เป็นไปตามเกณฑ์ ซึ่งแสดงว่าตัวแบบการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง และทางอ้อมดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 9 อิทธิพลระหว่างตัวแปรเชิงสาเหตุและตัวแปรผล

ตัวแปรสาเหตุ	ประเภทของอิทธิพล	ตัวแปรผล	
		COM	SUC
MON	DE	-0.15	0.37
	IE	-	-0.01
	TE	-0.15	0.36
MAR	DE	0.06	0.20
	IE	-	0.01
	TE	0.06	0.21
PRO	DE	0.22	-0.24
	IE	-	0.02
	TE	0.22	-0.22
HUM	DE	-0.15	0.03
	IE	-	-0.01
	TE	-0.15	0.02

ตัวแปรสาเหตุ	ประเภทของอิทธิพล	ตัวแปรผล	
		COM	SUC
LEA	DE	0.50	0.23
	IE	-	0.05
	TE	0.50	0.28
GOV	DE	0.10	0.39
	IE	-	0.01
	TE	0.10	0.40
COM	DE	-	0.10
	IE	-	-
	TE	-	0.10
R ²		0.33	0.69

จากตารางที่ 9 พบว่าเส้นทางอิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพล ปราบกฏผล ดังนี้

1. อิทธิพลโดยตรง

1.1 ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการจัดการการเงิน มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล

เท่ากับ 0.37

1.2 ปัจจัยด้านการตลาดเชิงรุก มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.20

1.3 ปัจจัยด้านการควบคุมการผลิต มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ -0.24

1.4 ปัจจัยด้านการจัดการทรัพยากรบุคคล มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.03

1.5 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.23

1.6 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.39

1.7 ปัจจัยด้านการสนับสนุนสื่อสารมวลชน มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล

เท่ากับ 0.10

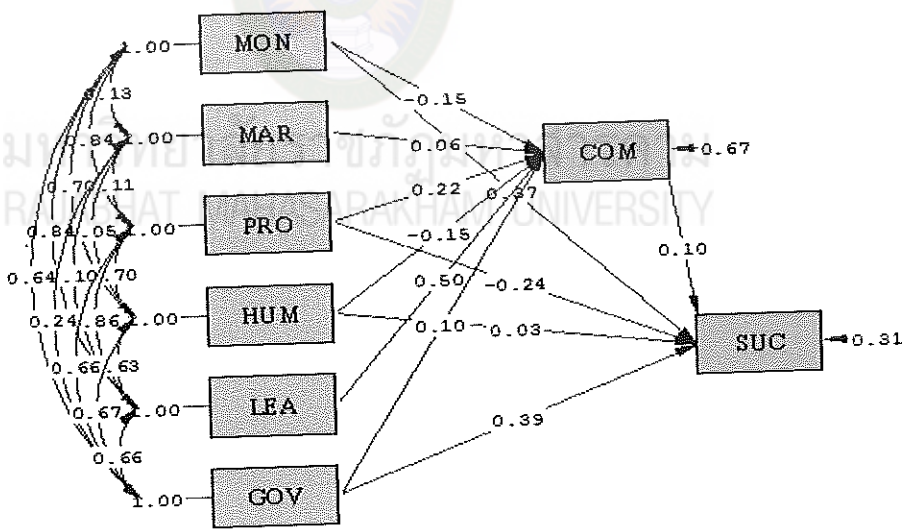
2. อิทธิพลทางอ้อม

1.1 ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการจัดการการเงิน มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล

เท่ากับ -0.01

- 1.2 ปัจจัยด้านการตลาดเชิงรุก มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.01
- 1.3 ปัจจัยด้านการควบคุมการผลิต มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.02
- 1.4 ปัจจัยด้านการจัดการทรัพยากรบุคคล มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.01
- 1.5 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.05
- 1.6 ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.01

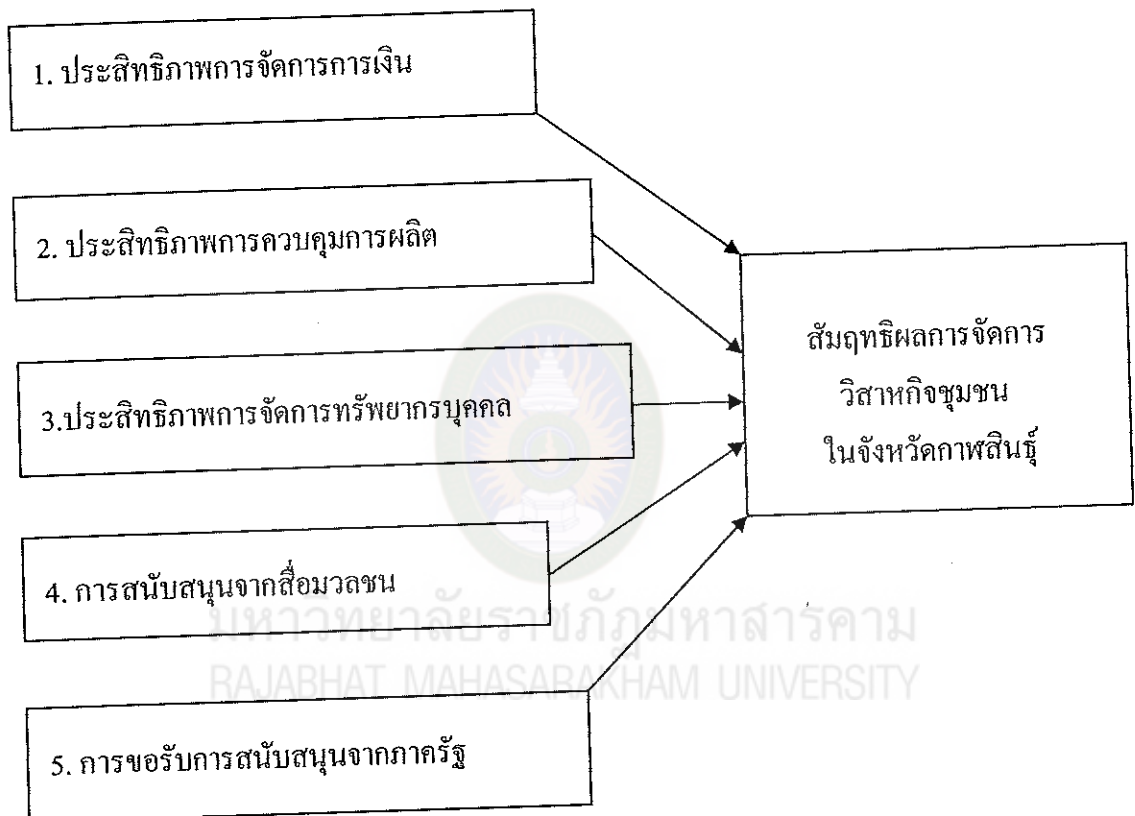
เมื่อทราบค่าอิทธิพลระหว่างตัวแปรเชิงสาเหตุและตัวแปรผลจากตารางที่ 7 ข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบการแจกแจงปกติ (ค่า t) อีกครั้งจากรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลของโปรแกรมลิสเรล (Output) ในส่วนของ GAMMA ทำให้พบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ (ค่า $t = 0.26$) และ ปัจจัยด้านการตลาด (ค่า $t = -1.44$) ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม ซึ่งในเกณฑ์การพิจารณา ค่า t จะต้องมามีค่าตั้งแต่ 1.96 ขึ้นไป จึงจะถือว่า ตัวแปรนั้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแบบจำลองใหม่โดยตัดเส้นอิทธิพลที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ออกไป เพื่อให้ได้ ตัวแบบจำลองรูปแบบการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ที่สมบูรณ์ ดังแผนภาพที่ 5

Chi-Square=0.00, df=0, P-value=1.00000, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ 5 ตัวแบบจำลองรูปแบบการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ปรับปรุงใหม่โดยตัดเส้นอิทธิพลที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากสมการ โครงสร้างเชิงเส้นที่วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมลิสเรลข้างต้นที่ยืนยันการผันแปรในตัวแปรผลลัพธ์หรือตัวแปรตามที่ร้อยละ 69 ($R^2 = 0.69$) อธิบายได้ว่าตัวแปรอิสระที่ส่งผลโดยตรงต่อรูปแบบการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการจัดการวิสาหกิจชุมชนมีทั้งหมด 5 ตัว ปรากฏดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์

การวิจัยระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1 ทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการจัดการการเงิน ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการควบคุมการผลิต ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรบุคคล ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากสื่อสารมวลชน และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ มาจัดทำเป็นร่างรูปแบบการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

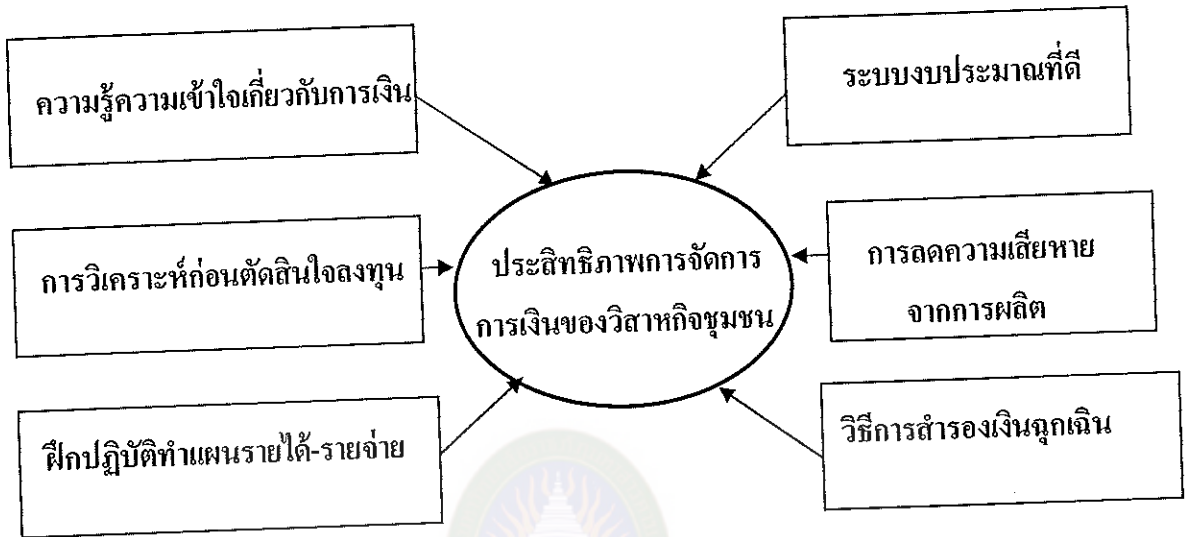
1. การยกร่างรูปแบบสัมฤทธิ์ผลของการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์
 ในเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาคำนิยามศัพท์เฉพาะของปัจจัยทั้ง 5 ด้านที่จะนำมาจัดทำรูปแบบการพัฒนาอย่างละเอียดว่าปัจจัยนั้นหมายถึงอะไร และศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยละเอียดซึ่งอ้างอิงจากการวิจัยระยะที่ 1 ผลจากการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ แนวคิดทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ จากนั้นผู้วิจัยจึงร่างรูปแบบในการพัฒนาเบื้องต้นขึ้น

2. เมื่อได้ร่างรูปแบบสัมฤทธิ์ผลของการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์แล้ว ผู้วิจัยได้เสนอร่างรูปแบบการพัฒนาดังกล่าว ไปยังผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จำนวน 20 คน ทำการตรวจสอบยืนยันและวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะ (Expert Verify) แนวทางการปรับปรุงรูปแบบสัมฤทธิ์ผลของการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามยืนยันรูปแบบการวิจัย ซึ่งมีทั้งแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่าและแบบวิจารณ์ จากนั้นได้ทำการ วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล แล้วนำมาเทียบเคียงกับบริบทของการวิจัยแล้วดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้รูปแบบสัมฤทธิ์ผลของการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เหมาะสม

1. การยกร่างรูปแบบการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ ในเบื้องต้นโดยผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้นำปัจจัยทั้ง 5 ด้านที่จะนำมาพัฒนา คือ ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการจัดการการเงิน ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการควบคุมการผลิต ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรบุคคล ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากสื่อสารมวลชน และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ มากำหนดเป็นรูปแบบการพัฒนาโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยละเอียด อ้างอิงผลการวิจัยระยะที่ 1 ผลจากการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ และร่างรูปแบบการพัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ ผลออกมาในลักษณะ ดังนี้

1.1 ร่างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการการเงินของวิสาหกิจชุมชน

แผนภาพที่ 7 ร่างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการการเงินของวิสาหกิจชุมชน

1.2 ความสำคัญของการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการการเงินของวิสาหกิจชุมชน

การเงิน เป็นการศึกษาและกำหนดวิธีการที่ บุคคล, หน่วยงานธุรกิจการค้า และองค์กรต่าง ๆ จะจัดหา, จัดสรร และควบคุมการใช้ทรัพยากรเงิน โดยมีการคำนึงถึงความเสี่ยงต่าง ๆ อันอาจเกิดผลกระทบต่อองค์กรได้ คำว่า การเงิน จะเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ ได้แก่ การศึกษาเกี่ยวเงินตราและสินทรัพย์ต่าง ๆ การบริหารจัดการสินทรัพย์ การประเมินและการจัดการความเสี่ยง และอีกนิยามหนึ่ง การจัดการการเงิน หมายถึง การวางแผนการจัดระเบียบและการควบคุมกำกับกิจกรรมทางการเงินเช่นการจัดซื้อ และการใช้ประโยชน์จากเงินทุนขององค์กร ซึ่งใช้หลักการบริหารงานทั่วไปของทรัพยากรทางการเงินขององค์กร

การจัดการทางการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการใช้เงิน การออมเงิน การจัดสรรแบ่งส่วนระหว่างรายได้และรายจ่าย การนำเงินนั้น ไปลงทุนอย่างไรให้อกเงย การบริหารความเสี่ยงจากการลงทุนและการจัดการปัญหาหนี้สินของครัวเรือน ถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการจัดสรรเวลาของตนเองให้กับการทำงาน ครอบครัว การสังสรรค์ หรือเพื่อสังคม ดังนั้น การมีความรู้ทางการเงิน (Financial Literacy) จึงเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ว่าจะเป็นวัยเด็ก วัยเรียน วัยทำงาน หรือวัยเกษียณ ไม่สามารถที่จะปฏิเสธการเรียนรู้ในเรื่องนี้ได้

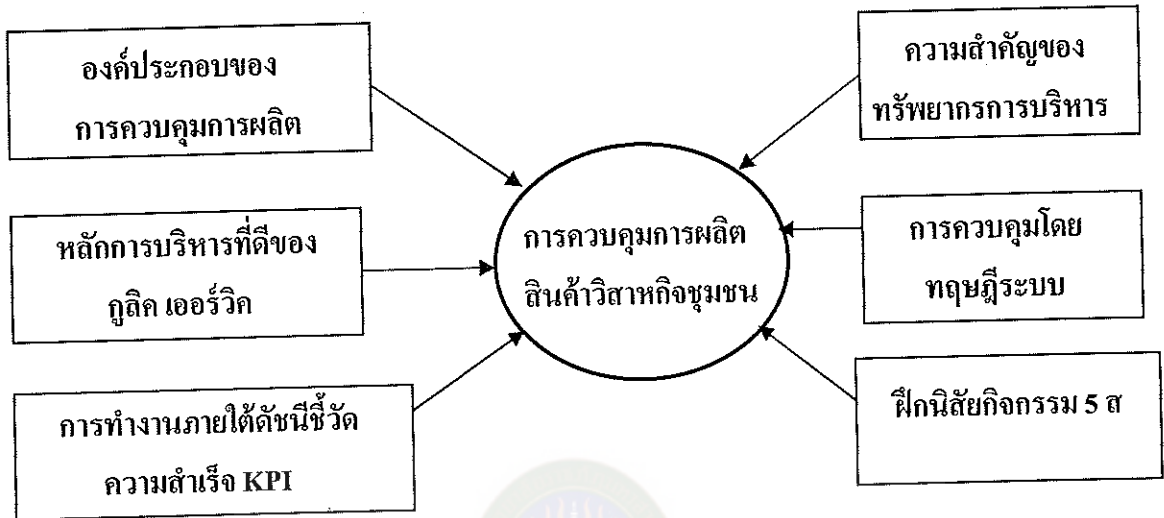
องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า ความรู้เรื่องทางการเงิน หมายถึง ความรู้และความเข้าใจแนวความคิดที่เกี่ยวกับการเงิน ความเสี่ยงทางการเงิน รวมถึงทักษะ แรงจูงใจ และความเชื่อมั่นที่จะใช้ความรู้และความเข้าใจเหล่านี้ ในการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ในหลากหลายบริบททางการเงิน เพื่อปรับปรุงความอยู่ดีมีสุขทางการเงินของปัจเจกและสังคม และช่วยให้สามารถมีส่วนร่วมในชีวิตทางเศรษฐกิจ การตัดสินใจทางการเงิน จะเป็นการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการระดมเงินทุนจากแหล่งต่างๆ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับตัดสินใจเกี่ยวกับชนิดของแหล่งเงินทุนที่มีอยู่ และค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนของเงินทุนที่ใช้ในการบริหาร เช่น เป็นเงินกู้ระยะยาว หรือ ระยะสั้น หรือ ผลตอบแทนจากการลงทุนที่คาดหวังที่จะได้รับ เป็นต้น การตัดสินใจเกี่ยวกับผลตอบแทน ผู้จัดการฝ่ายการเงินมีหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการกระจายการลงทุน และการบริหารผลกำไรที่เกิดขึ้นจากเงินลงทุนเหล่านั้น ซึ่งกำไรสุทธิ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ เงินปันผลที่จ่ายให้ผู้ถือหุ้น และ อัตราการจ่ายเงินปันผลจะต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ และเป็นธรรม กำไรสะสมขององค์กร จะต้องพิจารณาให้มีปริมาณที่เหมาะสม และเพียงพอสำหรับการวางแผนการขยายงานในอนาคตขององค์กร หรือ บริษัท โดยจะต้องมีการพิจารณาร่วมกับฝ่ายการตลาด ฝ่ายการผลิต และผู้บริหารระดับสูง วัตถุประสงค์ของการจัดการทางการเงิน การจัดการทางการเงินมักจะมี ความ

กังวลโดยทั่วไปเกี่ยวกับการจัดหาแหล่งเงินทุน เช่น การกู้ยืม หรือ การควบคุมการใช้จ่ายของเงินทุน ซึ่งสามารถแบ่งวัตถุประสงค์การจัดการทางการเงินออกเป็น ดังนี้ การบริหารเงินเพื่อให้แน่ใจว่า คุณมีเงินทุนเพียงพอที่จะดำเนินธุรกิจหรือบริหารงานได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาว การบริหารเงินเพื่อให้แน่ใจว่า ผลตอบแทนที่คุณได้รับจากการลงทุนในโครงการต่างๆ หรือ เข้าไปถือหุ้นในบริษัทต่างๆ ในตลาดหลักทรัพย์ ให้ผลตอบแทนด้านเงินปันผลที่เพียงพอและคุ้มค่ากับการลงทุนการบริหารเงินเพื่อให้แน่ใจว่า แผนการลงทุนต่างๆ จะได้ดำเนินการตามที่วางแผนไว้ และได้รับผลตอบแทนคุ้มกับการวางแผนไว้ล่วงหน้า มีความถูกต้องแม่นยำ หรือ มีความผิดพลาดในส่วนตัว จะได้นำกลับมาแก้ไขปรับปรุงสำหรับการวางแผนทางการเงินในครั้งต่อไป ฟังก์ชันของการจัดการทางการเงินการประมาณค่าของความต้องการของการลงทุน ผู้จัดการฝ่ายการเงินจะเป็นผู้ทำหน้าที่พยากรณ์และทำการวางแผนทางการเงิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามผลตอบแทนทางการเงินขององค์กร หรือ บริษัท และจะต้องบริหารค่าใช้จ่ายในการลงทุนทางการเงิน ให้มีความเหมาะสม กับปริมาณเงินทุนขององค์กร หรือ บริษัทความมุ่งมั่นในการลงทุน

ดังนั้น หากสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีความรู้ทางการเงินพอสมควร โดยใช้ข้อมูลหรือสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันอย่างน้อยก็จะเป็นภูมิคุ้มกันให้กับตนเองและคนในครอบครัวให้สามารถจัดการทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เป็นภาระแก่ตนเอง อันนี้เป็นประโยชน์ที่เห็น ได้ชัดเจน ในแต่ละครอบครัว แต่อย่างไรก็ดี หากในอนาคตทุกๆ ครอบครัว มีความรู้ความเข้าใจในความรู้ทางการเงินอย่างเพียงพอที่จะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจ สังคม โดยรวมแก่ประเทศชาติ ซึ่งองค์ความรู้ในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการการเงิน ประกอบด้วยความหมาย และความสำคัญของการเงินการคลัง ระบบงบประมาณของประเทศ ไทย รายรับรายจ่ายและการออม ภาวะการณ์ลงทุนและหนี้สิน การบริหารการเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุด การวิเคราะห์ความเสี่ยง จุดคุ้มทุนกับการลดความเสียหายในขั้นตอนการผลิต การกันเงินสำรองฉุกเฉินขององค์กร การจัดทำแผนรายได้และรายจ่ายประจำปีขององค์กร

จากคำนิยามและบริบทของประสิทธิภาพการจัดการทางการเงินที่กล่าวมาข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า ความรู้เกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการการเงินของวิสาหกิจชุมชนเป็นสิ่งที่สำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการด้านการเงินตามเทคนิควิธีการและหลักวิชาการที่ถูกต้อง โปร่งใสและเป็นธรรม กลุ่มวิสาหกิจชุมชนก็จะประสบความสำเร็จในการดำเนินงานเพราะเงินเป็นปัจจัยสำคัญขององค์กร

1.3 ร่างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการควบคุมการผลิตของวิสาหกิจชุมชน

แผนภาพที่ 8 ร่างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการควบคุมการผลิตของวิสาหกิจชุมชน

1.4 ความสำคัญของการพัฒนาประสิทธิภาพการควบคุมการผลิตสินค้าของวิสาหกิจ

ชุมชน

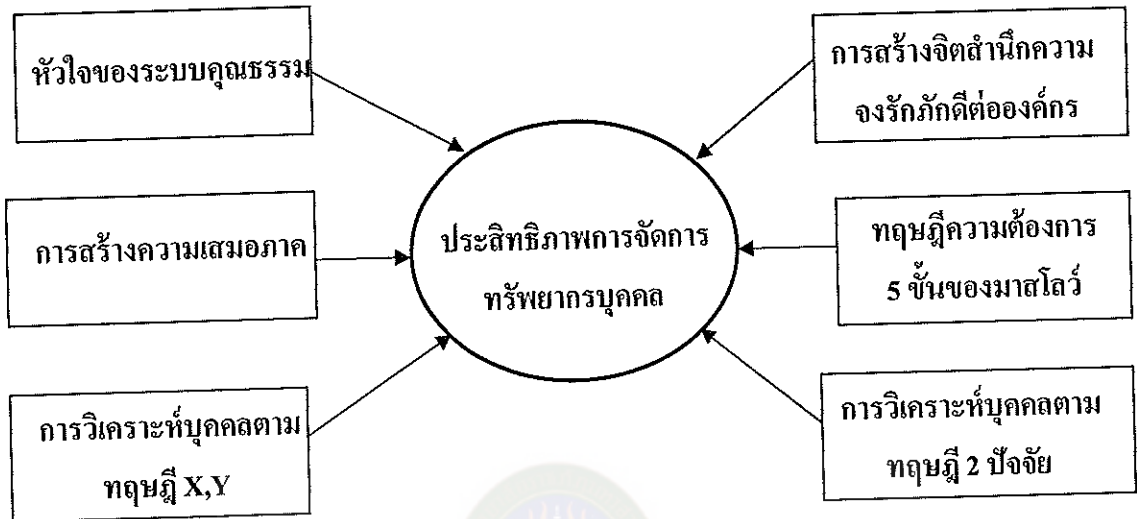
ปัจจุบันการแข่งขันในธุรกิจทั้งภาคการผลิตและบริการมีความรุนแรง ทั้งในด้านคุณภาพ การส่งมอบ และต้นทุน การวางแผนและควบคุมการผลิตและบริการจึงกลายเป็นเครื่องมือที่มีบทบาทสำคัญใน การเพิ่มความสามารถในการตอบสนองต่อภาวะ การแข่งขันดังกล่าว ในธุรกิจขนาดเล็ก การวางแผนและควบคุมการผลิตอาจไม่สลับซับซ้อนนัก ผู้บริหารสามารถวางแผนเองโดยอาศัยประสบการณ์ แต่หากธุรกิจมีการขยายตัวมากขึ้น มีลูกค้า และการผลิตสินค้าและบริการที่หลากหลายมากขึ้น การวางแผนจะมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นจนไม่สามารถวางแผนและตัดสินใจด้วยลำพัง บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ เพราะว่าการวางแผนการผลิตนั้นมีความเกี่ยวเนื่องและใช้ข้อมูลร่วมกันกับระบบ งานอื่นๆ เช่น ระบบการสั่งซื้อ ระบบการจัดการคลังสินค้า ระบบการซ่อมบำรุง ระบบการควบคุมคุณภาพ ระบบการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงาน และระบบการขาย เป็นต้น ซึ่งปรากฏบ่อยครั้งที่ธุรกิจขยายมากขึ้นแต่อัตราการทำกำไรกลับลดลง คุณภาพสินค้าแย่ลง และการส่งมอบไม่ทันทั้งที่กำลังการผลิตยังเหลืออีกมาก ด้วยเหตุนี้การวางแผนและควบคุมการผลิต (Production planning and control) จึงมีความสำคัญและกลายเป็นเครื่องมือในการจัดการที่นำมาใช้เพื่อเป็นแนวทาง ในการตัดสินใจเกี่ยวกับความต้องการด้าน กำลังคน (Man) เครื่องจักร(Machine) วัสดุดิบ (Material) และการวัดผล (Measurement) ในอนาคตเพื่อดำเนินการผลิต (Manufacturing) การจัดสรร (Allocation) และการจัดตารางการผลิต (Scheduling) ให้ได้ผลผลิตเป็นไปตามที่วางแผนไว้ ทั้งในเชิงคุณภาพ ปริมาณ และเวลา โดยมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำสุด

การควบคุมการผลิตมีความหมายเดียวกันกับการควบคุมคุณภาพ ซึ่งหมายถึงกระบวนการในการจัดให้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปตามแผนการ ที่กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายต่าง ๆ ที่จะผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามมาตรฐาน เหมาะสมกับการใช้งาน ปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายกับสภาพแวดล้อม และสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ธุรกิจหรือบริษัท สามารถผลิตและส่งมอบสินค้าหรือการบริการ ได้ตามกำหนดเวลา และเสียค่าใช้จ่ายต่ำที่สุด จากการจัดวางแผนการผลิต การใช้แรงงาน วัสดุดิบ และ เครื่องจักร ให้ได้ประโยชน์สูงสุด เพื่อตอบสนองต่อคำสั่งซื้อที่ไม่แน่นอน มีจำนวนการสั่งซื้อที่ลดลง และมีระยะเวลาการส่งมอบที่สั้นลง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ความรู้ในการพัฒนาให้สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาประสิทธิภาพการควบคุมการผลิตสินค้าของวิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วย ความหมายและองค์ประกอบของการผลิตและการควบคุมการผลิต ต้นทุนการผลิต

ที่เป็นวัสดุ (Material Cost) ต้นทุนการผลิตด้านแรงงาน (Labor Cost) ทรัพยากรทางการบริหาร (4 M's) แนวคิดการบริหารที่ดีของกูลิค เฮอร์วิค (POSDCoRB) ทฤษฎีระบบ (Theory System) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี (PEST Analysis) วงจรของเดมมิง (Deming Cycle) การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนวิกฤตและโอกาส (SWOT Analysis) การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) การบริหารภายใต้ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (KPI) การฝึกนิสัยกิจกรรม 5 ส. (สะสาง สะดวก สะอาด สุขลักษณะ สร้างนิสัย)

จากคำนิยามและบริบทของการควบคุมคุณภาพการผลิตสินค้าวิสาหกิจชุมชนที่กล่าวมาข้างต้นชี้ให้เห็นว่า มาตรฐานของสินค้าที่ผลิตจากวิสาหกิจชุมชนมีความสำคัญที่จะต้องมี การกำหนดคุณภาพสินค้า และสามารถผลิตสินค้าได้ตามจำนวนการสั่งซื้อภายในระยะเวลาที่กำหนด การพัฒนาประสิทธิภาพการควบคุมการผลิตสินค้าวิสาหกิจชุมชน จึงมีความสำคัญในการเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบคุณภาพของสินค้าก่อนออกจำหน่ายซึ่งหากผู้ซื้อผลิตภัณฑ์หรือผู้มารับบริการ ได้รับสินค้าที่มีคุณภาพและมีความพึงพอใจในสินค้าและบริการ วิสาหกิจชุมชนก็จะประสบความสำเร็จและพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

1.5 รำรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรบุคคล

แผนภาพที่ 9 รำรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรบุคคล

1.6 ความสำคัญของการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรบุคคลของวิสาหกิจ

ชุมชน

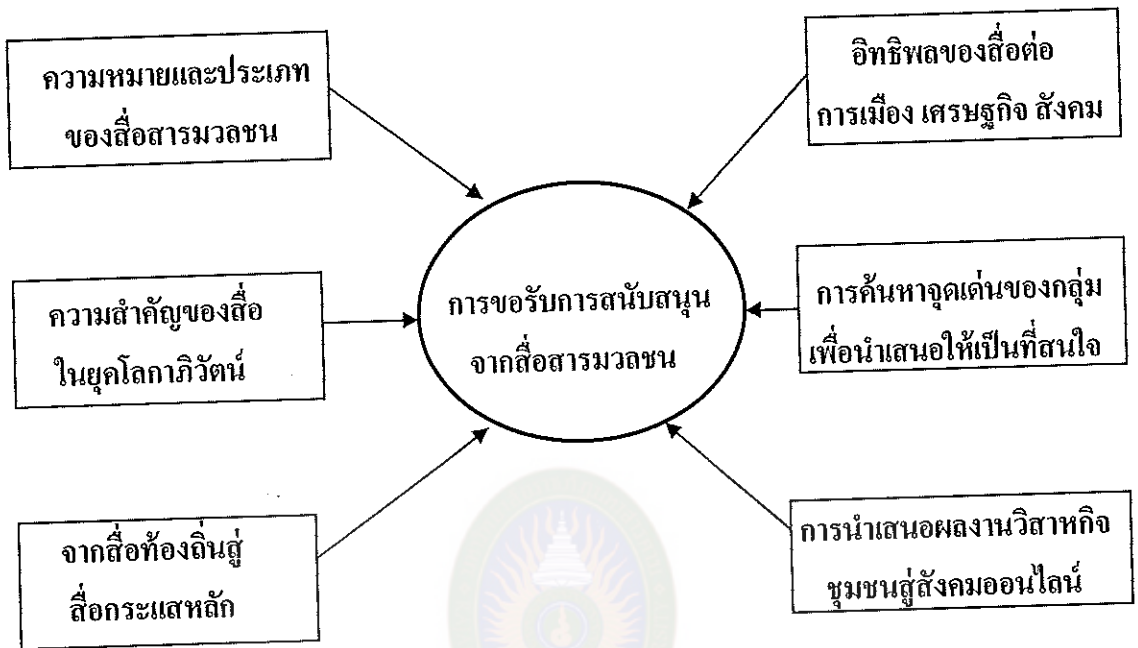
การจัดการทรัพยากรมนุษย์ หรือ การบริหารทรัพยากรบุคคล คือ การใช้กลยุทธ์เชิงรุกที่มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องในการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุดในองค์กร นั่นคือบุคคลที่ทำงานทั้งกรณีที่ทำางร่วมกันและกรณีที่ทำงานคนเดียวเพื่อบรรลุเป้าหมายในการประกอบธุรกิจใด ๆ กลยุทธ์ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์นั้นจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไปตามเวลาและสถานการณ์ จึงต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้ในธุรกิจหลากหลายประเภทและขนาดจึงมีแผนกหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะ ซึ่งขนาดของแผนกหรือหน่วยงานนั้น จะมากน้อยก็ขึ้นอยู่กับขนาดของธุรกิจเองรวมถึงความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ด้วยว่าสำคัญยิ่งยวดมากน้อยเพียงใด การจัดการทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นทั้งทฤษฎีในเชิงวิชาการและแบบปฏิบัติในธุรกิจที่ศึกษาวิธีการบริหารแรงงานทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และในปัจจุบันการบริหารจัดการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีสำคัญเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ต่อองค์กรต่าง ๆ ทั้งในภาคธุรกิจเอกชน หรือแม้กระทั่งในหน่วยงานภาครัฐราชการเอง เพราะไม่ว่าองค์กรจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปในทางใด ย่อมต้องเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลทั้งสิ้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ตัวชี้วัดความสำเร็จอย่างยั่งยืนขององค์กรนั้นอยู่ที่ "คุณภาพของคน" ในองค์กรนั้น ๆ

ก่อนที่องค์กรต่าง ๆ จะเริ่มเห็นความสำคัญของการจัดการทรัพยากรมนุษย์นั้น บุคคลเคยถูกมองเห็นว่าเป็นเพียงแค่ปัจจัยการผลิต หรือให้ความสำคัญเป็นแค่แรงงานหรือกำลังคน แต่ในปัจจุบันบุคคลได้รับการนิยามใหม่พัฒนาความสำคัญเป็น “ทรัพยากรมนุษย์” ส่วนแผนกหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับบุคคลในองค์กรก็กำลังเปลี่ยนบทบาทจาก “งานบริหารบุคคลและธุรการ” ไปเป็น “การจัดการทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์” ซึ่งเปลี่ยนจากการจัดการเฉพาะหน้า ไปเป็นการใช้กลยุทธ์เข้ารุกอย่างเต็มตัวและต่อเนื่องไปในระยะยาว ทำให้องค์กรพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการทำให้องค์กรมีความยืดหยุ่นพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันอย่างยั่งยืนจึงเป็นเป้าประสงค์ที่สำคัญอีกประการของงานด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ ในแง่ของการที่องค์กรประสงค์ที่จะมีความชอบธรรมทางสังคม ก็ถือเป็นภาระหน้าที่สำคัญของการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่จะต้องมึเป้าหมายที่มุ่งเน้นการสร้างความรู้สึกรักให้องค์กรให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรับผิดชอบต่อบุคลากรภายในองค์กร และผลกระทบจากการบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์กร ที่จะไปมีผลต่อสังคมภายนอก การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรบุคคลให้สัมฤทธิ์ผลนั้น ผู้เข้า

รับการอบรมจะต้องได้รับความรู้ในเรื่อง ความหมายและความสำคัญของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ในฐานะที่บุคคลเป็นทรัพยากรทางการบริหารหมายเลข 1 และเป็นผู้ใช้ทรัพยากรบริหารด้านอื่น ๆ การรู้จักและเข้าใจระบบคุณธรรมและระบบอุปถัมภ์ การสร้างความเสมอภาคในองค์กร การสร้างจิตสำนึกความจงรักภักดีต่อองค์กร ทฤษฎีลำดับความต้องการ 5 ชั้น ของ มาสโลว์ ทฤษฎี X,Y ของ แมกเกรเกอร์ทฤษฎี 2 ปัจจัย ของ แอชเบิร์ก ทฤษฎีระบบราชการของ แม็กซ์ เวเบอร์ และทฤษฎี 7's Analysis

จากคำนิยามและบริบทของการจัดการทรัพยากรบุคคลที่กล่าวมาข้างต้นชี้ให้เห็นว่า กำลังคนหรือทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยหลักในการดำเนินงานขององค์กรและเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถเป็นพื้นฐานเพื่อขับเคลื่อนองค์กรให้ประสบความสำเร็จ วิทาสกิจชุมชนก็เช่นกันหากสมาชิกในกลุ่มได้เรียนรู้ทฤษฎีการจัดการทรัพยากรบุคคลเพื่อบริหารจัดการงานในหน้าที่ของตนและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ก็จะทำให้งานพัฒนาวิสาหกิจชุมชนดำเนินไปได้อย่างรวดเร็วสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนและนำชื่อเสียงมาสู่หมู่บ้านชุมชนได้เป็นอย่างดี

1.7 ร่างรูปแบบการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนโดยการขอรับสนับสนุนจากสื่อสารมวลชน

แผนภาพที่ 10 ร่างรูปแบบการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน โดยขอรับสนับสนุนจากสื่อสารมวลชน

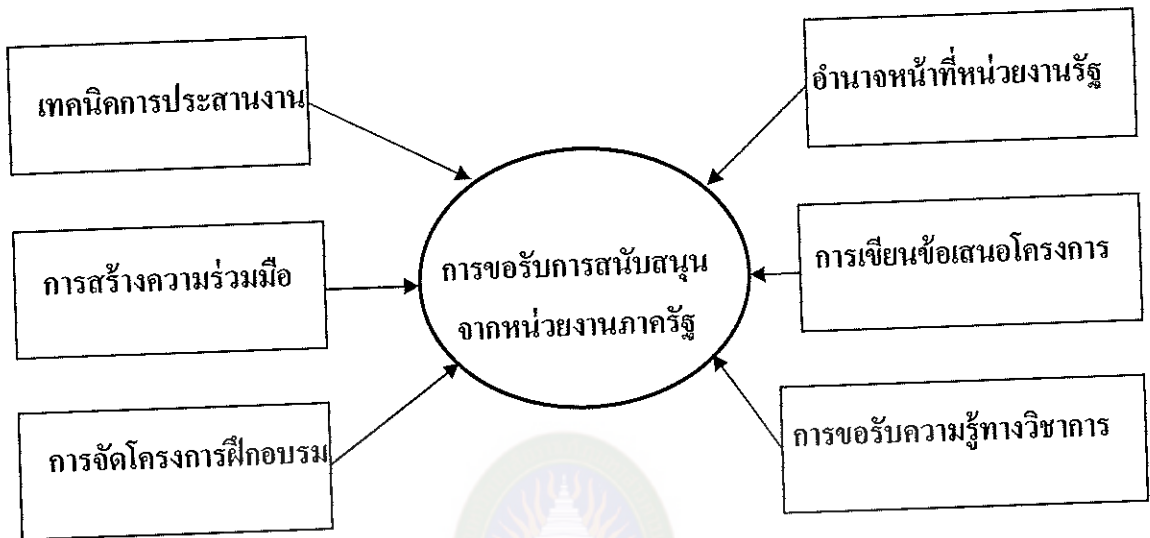
1.8 ความสำคัญของการขอรับการสนับสนุนจากสื่อสารมวลชนเพื่อให้นักสื่อสารกิจ เป็นที่รู้จักของสาธารณชน

การสื่อสาร มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า การสื่อความหมาย ในภาษาอังกฤษ ใช้คำว่า Communication ซึ่งรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Communis หมายถึง การร่วม (Common) เมื่อมีการสื่อสารหรือการสื่อความหมาย ก็หมายถึงว่า มีการกระทำร่วมกัน ในบางสิ่งบางอย่าง นั่นคือการถ่ายทอดหรือการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ ความคิด ของคนเรานั้นเอง การให้ความหมายของการสื่อสารตามรูปคำข้างต้น ยังไม่ใช่ความหมายที่สมบูรณ์นัก เพราะการสื่อสารที่แท้จริงนั้น มีความหมายกว้าง ครอบคลุมเกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคมมนุษย์ในทุก ๆ เรื่อง ครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมที่ไม่ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนด้วย บางคนถือว่าการสื่อสารคือการแสดงออกทุกอย่างที่ผู้อื่นเข้าใจได้ ไม่ว่าจะการแสดงนั้นจะมีเจตนาให้ผู้อื่นเข้าใจหรือไม่ก็ตาม จึงอาจสรุปได้ว่า การสื่อสาร คือการที่มนุษย์ถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์ของตนไปยังบุคคลอื่น และการรับความรู้ความคิดจากบุคคลอื่นมาปรับพฤติกรรมของตนเอง โดยกระบวนการของการสื่อสาร ซึ่งการถ่ายทอด และการรับความรู้ความคิดมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ การใช้รหัสสัญญาณโดยตรง เช่น การใช้สัญญาณเสียง ภาษาพูด สัญลักษณ์ ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง ตลอดจนรหัสนี้สัญญาณอื่นๆ ที่กระทำโดยตรง ระหว่างผู้ถ่ายทอดกับผู้รับ, การใช้เครื่องมือในการถ่ายทอดเป็นการสื่อสารโดยผ่านทางเครื่องมือ เช่น การใช้ วัสดุที่ส่งสัญญาณ วิทยุกระจายเสียง คอมพิวเตอร์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นๆ, การถ่ายทอดโดยกระบวนการทางสังคม เช่น การปฏิบัติสืบทอดทางประเพณี ศาสนา วัฒนธรรม และระบบอื่น ๆ ของสังคม การสื่อสารแบบมวลชนมีความสำคัญและหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในยุคนี้พัฒนาการของเครื่องมือการสื่อสาร อินเทอร์เน็ต ไฟฟ้า วิทยุ โทรทัศน์ และความก้าวหน้าทางการพิมพ์ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ส่งเสริมให้การสื่อสารทั้งระหว่างบุคคลและการสื่อสารแบบมวลชนขยายตัวอย่างกว้างขวาง การสื่อสารในยุคปัจจุบันได้ชื่อว่า เป็นยุคของการสื่อสารอย่างแท้จริง การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ตลอดจนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทุก ๆ ด้าน ทำให้การสื่อสารกลายเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมาก สภาพของสังคมปัจจุบัน ทั้งในระดับชุมชน ระดับประเทศหรือระดับโลก เกิดการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ การแก่งแย่งทางการค้า จากอดีตที่เคยทำสงครามรบพุ่งฆ่าฟันกันด้วยอาวุธ เพื่อครอบครองดินแดน และหาแหล่งทรัพยากร กลายเป็นการทำสงครามทางการค้า และสงครามทางวัฒนธรรม สภาพของสังคมเช่นนี้ ผู้ที่ทราบหรือครอบครองข่าวสาร ข้อมูลมากกว่า ย่อมเป็นผู้ได้เปรียบ ข่าวสารข้อมูลต่างๆ ย่อม ได้มา โดยวิธีการของการสื่อสาร ซึ่งนับว่าปัจจุบันมีความก้าวหน้าอย่างยิ่ง ทั้งในด้านเทคนิควิธีการ และเครื่องมือสื่อสารอัน

ทันสมัย เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ประสิทธิภาพสูง และใช้งานได้อย่างหลากหลาย การสื่อสารทางไกล ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ไม่เพียงเฉพาะการสื่อสารระหว่างอำเภอ จังหวัด หรือระหว่างประเทศ ข้ามทวีปเท่านั้น ปัจจุบันเราสามารถสื่อสารได้ถึงระดับดวงดาว ทั้งภาพและเสียง การทำให้วิสาหกิจชุมชนเป็นที่สนใจของสื่อหรือการที่จะขอรับการสนับสนุนจากสื่อให้มาถ่ายทอดการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนสู่สาธารณชนนั้น สมาชิกวิสาหกิจชุมชนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ความหมายของสื่อสารมวลชน ประเภทของสื่อสารมวลชน ประโยชน์ของการสื่อสารมวลชนอิทธิพลของสื่อต่อระบบการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม กระแสโลกาภิวัตน์โลก ไร้พรมแดนการค้นหายุคเด่นที่จะตั้งเป็นประเด็นความน่าสนใจของสินค้าและบริการ การนำเสนอสินค้าหรือการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนผ่านสังคมออนไลน์ประเภทต่าง ๆ และการนำเสนอจากสื่อท้องถิ่น ไปสู่สื่อกระแสหลัก การติดต่อประสานงานผู้สื่อข่าวจากสำนักข่าวที่มีความน่าเชื่อถือการหาข้อสนับสนุนในข้อเท็จจริงของสินค้าและบริการที่โฆษณาผ่านสื่อ และการติดตามและประเมินผลความก้าวหน้าของการโฆษณา

จากคำนิยามและบริบทของการสื่อสารที่ชี้ให้เห็นความสำคัญของการทำหน้าที่ของสื่อสารมวลชนที่จะต้องถ่ายทอดเรื่องราวที่น่าสนใจ เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ไปยังสาธารณชนที่กล่าวมาข้างต้นนั้น การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนก็เช่นกัน แม้ว่าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของกลุ่มจะมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคในชุมชนหรือระดับภูมิภาคซึ่งบางแห่งอาจเป็นถึงสินค้าโอท็อประดับ 5 ดาว แต่หากสินค้าหรือผลิตภัณฑ์เหล่านี้ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไม่ได้รับการเผยแพร่โฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสาธารณะ อาทิ สถานีวิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ สถานีโทรทัศน์ และระบบอินเทอร์เน็ต สังคมก็จะไม่มีโอกาสได้ทราบถึงสินค้าที่ดีและมีคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน การดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จึงต้องอาศัยสื่อมวลชนในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนทราบถึงคุณภาพของสินค้าและบริการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

1.9 รำรูปแบบการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนโดยการขอรับการสนับสนุนจาก
หน่วยงานภาครัฐ

แผนภาพที่ 11 รำรูปแบบการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน โดยการขอรับการสนับสนุนจาก
หน่วยงานภาครัฐ

1.10 ความสำคัญของการขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

หน่วยงานราชการ คือ องค์กรหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาประเทศและดูแลความเป็นอยู่ของประชาชน ภายใต้การกำหนดแนวทางการบริหารงานโดยรัฐบาลและมีเป้าหมายที่สำคัญที่สุดคือ คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ทั้งนี้ภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานราชการนั้น ได้ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน เพื่อการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดความคุ้มค่าในการนำมาใช้ซึ่งงบประมาณแผ่นดิน อันมีที่มาจากเงินภาษีอากรของประชาชนในประเทศเป็นหลัก ส่วนข้าราชการ คือ บุคลากรหลักของหน่วยงานราชการ ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยมีความมุ่งมั่นเพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายของแต่ละหน่วยงานราชการ ข้าราชการเป็นฝ่ายปฏิบัติงานที่ต้องสัมผัสกับประชาชน และผลของการปฏิบัติหน้าที่ก็ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อประชาชน รัฐบาลจะประสบความสำเร็จในการนำพาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้หรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งคือการได้รับการสนับสนุนจากประชาชน และประชาชนจะให้การสนับสนุนรัฐบาลหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่สำคัญคือ ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่และผลการดำเนินงานของหน่วยงานราชการ ดังนั้นจึงถือได้ว่าข้าราชการเป็นตัวแทนของรัฐบาลที่เข้าไปติดต่อกับสื่อสาร โดยตรงกับประชาชนและมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ

หน่วยงานของรัฐแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และหน่วยงานของรัฐรูปแบบใหม่ ได้แก่ ส่วนราชการ หมายถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบให้บริการสาธารณะทางปกครองซึ่งเป็นภารกิจหลักของรัฐ ให้บริการเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งกำไร ใช้งบประมาณแผ่นดิน ใช้อำนาจฝ่ายเดียวของรัฐเป็นหลักในการดำเนินกิจกรรม บุคลากรมีสถานะเป็นข้าราชการและรัฐต้องรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียวในการกระทำของหน่วยงาน, รัฐวิสาหกิจ หมายถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบบริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงหารายได้ ต้องสามารถเลี้ยงตัวเองจากการดำเนินงานเชิงพาณิชย์ แต่หากมีความจำเป็นต้องรับเงินงบประมาณสนับสนุนเป็นครั้งคราวหรือบางส่วน ในกรณีนี้รัฐก็ควรจัดสรรงบประมาณให้ในรูปของเงินอุดหนุนซึ่งควรจะแยกจากการเก็บค่าบริการตามปกติของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ ให้ชัดเจน เป็นนิติบุคคลและมีความสัมพันธ์กับรัฐซึ่งประกอบด้วยรัฐจัดตั้งทุนเกินครึ่งเป็นของรัฐ รัฐมีอำนาจบริหารจัดการ (ผ่านการแต่งตั้งคณะกรรมการและผู้บริหารระดับสูงและการให้นโยบายการลงทุนต้องขอความเห็นชอบจากรัฐและรายได้ต้องส่งคืนรัฐ บุคลากรมีสถานะเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และมีวิธีดำเนินการ ไม่ใช่อำนาจฝ่ายเดียวเป็นหลัก แต่ใช้สัญญา ไม่ใช่กฎระเบียบของทางราชการในการบริหารการเงิน การบริหารงานและการบริหาร

บุคคล ยกเว้นรัฐวิสาหกิจที่ต้องใช้อำนาจพิเศษของรัฐ เช่น เวนคืน ปักเสา พาดสาย ต้องจัดตั้งโดยมีพระราชบัญญัติรองรับ , องค์การมหาชน หมายถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบบริการสาธารณะทางสังคมและวัฒนธรรม ไม่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร เป็นนิติบุคคลและมีความสัมพันธ์กับรัฐ รัฐจัดตั้ง ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐหรือสามารถเลี้ยงตัวเองได้ และรัฐมีอำนาจบริหารจัดการ การลงทุนต้องขอความเห็นชอบจากภาครัฐ บุคลากรมีสถานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ วิธีดำเนินการไม่ใช่อำนาจฝ่ายเดียวเป็นหลัก แต่ใช้สัญญา ไม่ใช่กฎระเบียบของทางราชการและหน่วยงานของรัฐรูปแบบใหม่ หมายถึง องค์การของรัฐที่เป็นอิสระ ซึ่งเป็นหน่วยงาน รูปแบบใหม่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแลกิจกรรมของรัฐตามนโยบายสำคัญที่ต้องการความเป็นกลางอย่างเคร่งครัด ปราศจากการแทรกแซงจากอำนาจทางการเมือง เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นต้น และอีกอย่างหนึ่งคือ กองทุนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งเป็นเครื่องมือทางเศรษฐกิจของรัฐ หมายถึง นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้น โดยตราเป็นพระราชบัญญัติเนื่องจากต้องการอำนาจรัฐในการบังคับฝ่ายเดียว ต่อภาคเอกชนหรือประชาชน ในการสมทบเงินเข้ากองทุน กลุ่มวิสาหกิจชุมชนจะประสบผลสำเร็จในการประสานงานขอความร่วมมือกับภาครัฐ ได้อย่างสัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในประเด็น ดังนี้ ความหมายของหน่วยงานภาครัฐ อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ ระเบียบบริหารราชการของไทย ระบบงบประมาณของหน่วยงานราชการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน โดยตรง เทคนิคการประสานงานที่ดี การสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มวิสาหกิจกับภาครัฐ การเขียนข้อเสนอโครงการขอรับการสนับสนุนให้ตรงกับสิ่งที่ภาครัฐกำหนดนโยบายไว้ การจัดโครงการฝึกอบรมให้สมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจโดยขอความอนุเคราะห์เจ้าหน้าที่จากภาครัฐ และการขอยกเว้นภาษีในสินค้าและบริการบางประเภทของกลุ่มวิสาหกิจ

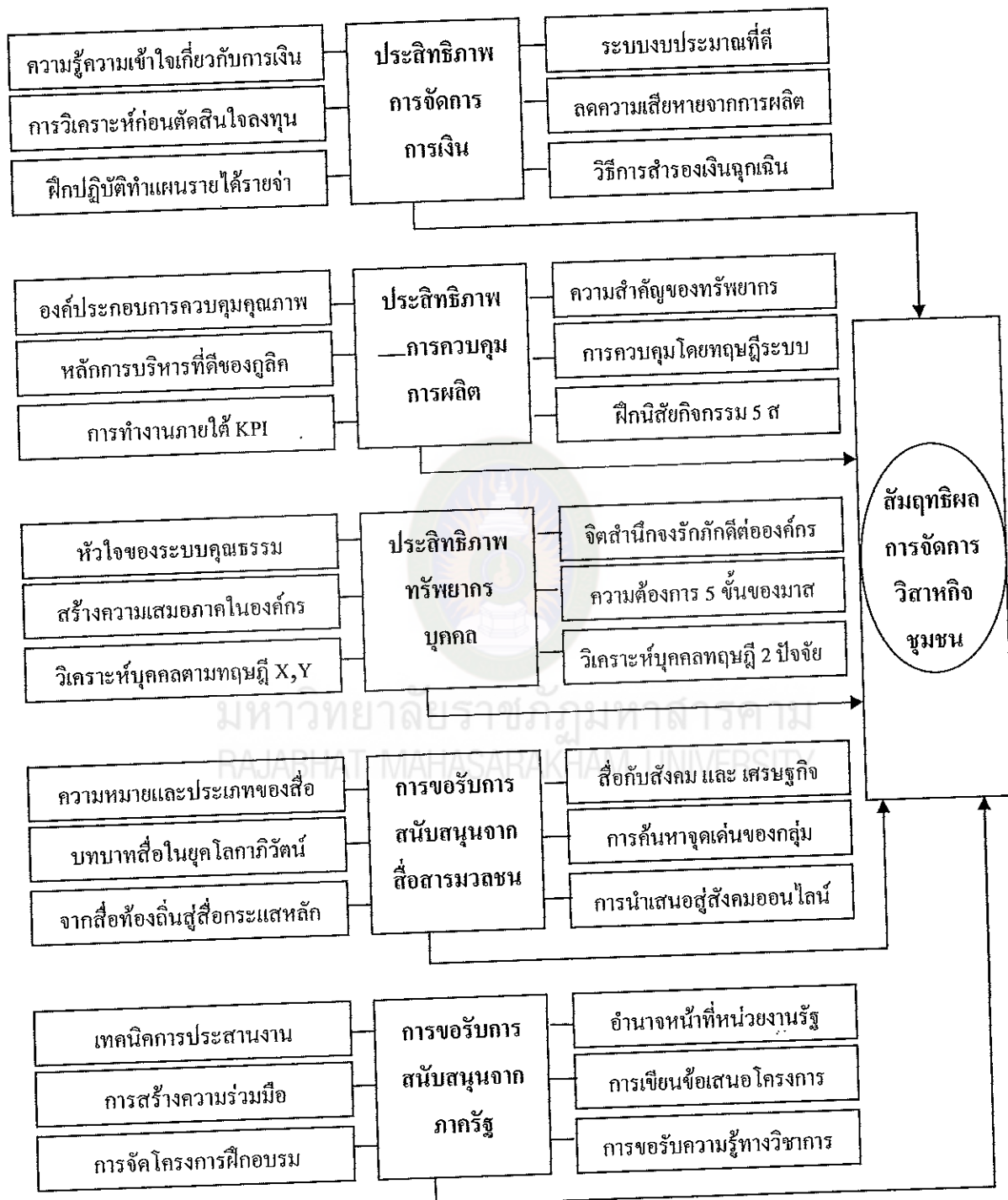
จากคำนิยามและบริบทของหน่วยงานภาครัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐในระบบราชการไทยที่กล่าวมาข้างต้นชี้ให้เห็นว่า หน่วยงานแต่ละประเภทในการบริหารราชการแผ่นดินไทยทั้ง 20 กระทรวงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการแปลงนโยบายของรัฐบาลมาสู่การปฏิบัติ การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจะสำเร็จได้ดั่งนั้น มีหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบหลักอยู่ 5-6 หน่วยงานหลัก ๆ ได้แก่ กรมการพัฒนาชุมชนและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, กรมวิชาการเกษตรและกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรมการค้าภายในและกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, กรมพัฒนาฝีมือ

แรงงาน กระทรวงแรงงาน, กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม, กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุขและกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม กลุ่มวิสาหกิจชุมชนจะต้องเรียนรู้ว่าจะประสานงานขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานเหล่านี้ได้อย่างไรทั้งเรื่องงบประมาณสนับสนุนและความรู้ทางวิชาการ ดังนั้นหลักสูตรการอบรมการขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐจึงมีความจำเป็นในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้ประสบผลสำเร็จ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สรุปมโนทัศน์ (Concept) ร่างรูปแบบการพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชนเบื้องต้นโดยผู้วิจัย

แผนภาพที่ 12 ร่างรูปแบบการพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชนเบื้องต้น โดยผู้วิจัย

2. การเสนอร่างรูปแบบการพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชน ในเบื้องต้น ให้ผู้เชี่ยวชาญ และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนพิจารณาตรวจสอบ ยืนยันและวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้เสนอร่างรูปแบบการพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ที่สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ไปยังผู้เชี่ยวชาญ และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาชุมชนพิจารณาตรวจสอบยืนยันและวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 20 คน ซึ่งเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยขั้นตอนนี้อยู่ในรูปของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าและการวิเคราะห์เนื้อหาถอดความบทวิพากษ์ของผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการที่ร่วมตรวจสอบยืนยันและวิพากษ์รูปแบบ ได้แก่
 ผู้เชี่ยวชาญภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน

1. นายสมบูรณ์ ชาร์มย์ เกษตรจังหวัดกาฬสินธุ์
2. นางประภัสสร อูราสาย พัฒนาการจังหวัดกาฬสินธุ์
3. นายชนินทร์ สังข์วิเศษ ประธานหอการค้าจังหวัดกาฬสินธุ์
4. นายนิพนธ์ วรรณภักดี พาณิชยจังหวัดกาฬสินธุ์
5. นายนิมิตร งามยิ่งไพศาล, ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดกาฬสินธุ์
6. นายธนวรรธน์ เลิศสุคนธ์ อุตสาหกรรมจังหวัดจังหวัดกาฬสินธุ์
7. นายขยงยุทธ หล่อตระกูลด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
8. ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้านนาจารย์
9. ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้านโพน
10. นายประยงค์ จันทเต็ง นายอำเภอนามน

ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักวิชาการ

1. รศ.ดร.สมเจตน์ ภูศรี อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2. รศ.ดร.วงศ์พัฒนา ศรีประเสริฐ รองศาสตราจารย์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
3. รศ.เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา รองศาสตราจารย์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
4. ผศ.ดร.รังสรรค์ สิงห์เลิศ อดีตผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

5. รศ.ดร.ยุภาพร ยุภาส คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
6. ผศ.ดร.วิทยา เจริญศิริ คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
7. ดร.ทรงศักดิ์ จีระสมบัติ อาจารย์คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
8. ผศ.ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์ อาจารย์ อาจารย์คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
9. ผศ.ดร.กตัญญู แก้วหานาม คณบดีคณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม
10. ผศ.ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม

หลังจากผู้วิจัยได้ได้รับแบบสอบถามกลับมาแล้วได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์
และความถูกต้องของแบบสอบถาม ทั้ง 20 ฉบับ แล้วทำการวิเคราะห์และแปรผลข้อมูลโดย
กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ดังนี้ (รังสรรค์ สิงห์เลิศ, 2551 : 186)

ค่าเฉลี่ย	ความคิดเห็นต่อความเป็นไปได้
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด
1.81 – 2.60	น้อย
2.61 – 3.40	ปานกลาง
3.41 – 4.20	มาก
4.21 – 5.00	มากที่สุด

การวิเคราะห์คะแนนค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบ
การพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการที่
เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนทั้ง 20 ท่าน ปรากฏผล ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์คะแนนค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อความเป็นไปได้
ของร่างรูปแบบการพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชน

ข้อที่	ประเด็นองค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนา	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ	
		ค่าเฉลี่ย	ความเป็นไปได้
	ด้านประสิทธิภาพการจัดการเงิน		
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงิน	3.50	มาก
2	ระบบงบประมาณที่ดี	3.30	ปานกลาง
3	การวิเคราะห์ก่อนตัดสินใจลงทุน	3.70	มาก
4	การลดความเสี่ยงจากการผลิต	4.10	มาก
5	การฝึกปฏิบัติทำแผนรายได้-รายจ่าย	4.20	มาก
6	วิธีการสำรองเงินฉุกเฉิน	4.25	มาก
	ด้านประสิทธิภาพการควบคุมการผลิต		
7	องค์ประกอบของการควบคุมการผลิต	3.80	มาก
8	ความสำคัญของทรัพยากรการบริหาร	4.60	มากที่สุด
9	หลักการบริหารที่ดีของกูติก เออร์วิค (POSDCoRB)	3.20	ปานกลาง
10	การควบคุมโดยทฤษฎีระบบ	4.10	มาก
11	การทำงานภายใต้ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ KPI	3.90	มาก
12	การฝึกนิสัยกิจกรรม 5 ส	3.85	มาก
	ด้านประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรบุคคล		
13	หัวใจของระบบคุณธรรม	3.30	ปานกลาง
14	การสร้างจิตสำนึกความจงรักภักดีต่อองค์กร	4.10	มาก
15	การสร้างความเสมอภาค	3.80	มาก
16	ทฤษฎีความต้องการ 5 ชั้นของมาสโลว์	4.10	มาก
17	การวิเคราะห์บุคคลตามทฤษฎี X,Y	3.50	มาก
18	การวิเคราะห์บุคคลตามทฤษฎี 2 ปัจจัย	3.55	มาก
	ด้านการสนับสนุนจากสื่อสารมวลชน		
19	ความหมายและประเภทของสื่อมวลชน	4.00	มาก
20	อิทธิพลของสื่อต่อการเมืองเศรษฐกิจและสังคม	3.20	ปานกลาง

ข้อที่	ประเด็นองค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนา	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ	
		ค่าเฉลี่ย	ความเป็นไปได้
21	ความสำคัญของสื่อในยุคโลกาภิวัตน์	3.40	ปานกลาง
22	การค้นหาจุดเด่นของกลุ่มเพื่อนำเสนอให้เป็นที่สนใจ	3.70	มาก
23	จากสื่อท้องถิ่นสู่สื่อกระแสหลัก	3.60	ปานกลาง
24	การนำเสนอผลงานวิสาหกิจชุมชนสู่สังคมออนไลน์	3.75	มาก
	ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ		
25	เทคนิคการประสานงาน	3.90	มาก
26	อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ	3.20	ปานกลาง
27	การสร้างความร่วมมือ	4.10	มาก
28	การเขียนข้อเสนอโครงการ	3.80	มาก
29	การจัดโครงการฝึกอบรม	4.20	มาก
30	การขอรับความรู้ทางวิชาการจากภาครัฐ	3.75	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้าน		3.77	มาก

จากตารางที่ 10 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 20 คน พิจารณาความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบการพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชน พบว่า องค์ประกอบของปัจจัยบางตัวมีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ อยู่ระหว่าง 2.61-3.40 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์การตัดสินใจของผู้วิจัยที่กำหนดไว้ว่าจะยอมรับเฉพาะค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.41 (ระดับมาก) ขึ้นไป ผู้วิจัยจึงตัดองค์ประกอบที่ไม่ถึงเกณฑ์ออก ปราบกฏผังแผนภาพที่ 12 ซึ่งผลคะแนนค่าเฉลี่ยโดยรวมจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญร่างรูปแบบการพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชนของผู้วิจัยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.77$)

จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่ารูปแบบการพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้จริง และผู้วิจัยได้สรุปคำอธิบายรูปแบบการพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชนที่ค้นพบในขั้นตอนของการยืนยัน โดยผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการการเงิน

1.1 หากสมาชิกวิสาหกิจชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเงินการคลังก็จะดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนให้ประสบผลสำเร็จได้

1.2 หากสมาชิกวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการตัดสินใจลงทุน และการวิเคราะห์ความเสี่ยงย่อมมีผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

1.3 หากสมาชิกวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาให้มีความรับผิดชอบในการลดความเสียหายจากขั้นตอนการผลิตย่อมมีผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

1.4 หากสมาชิกวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ในการจัดทำแผนรายได้รายจ่ายย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

1.5 หากสมาชิกวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้และเข้าใจวิธีการสำรองเงินฉุกเฉินย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

2. การเพิ่มประสิทธิภาพการควบคุมการผลิต

2.1 หากสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาในเรื่องความหมายและองค์ประกอบของการควบคุมการผลิตและคุณภาพของสินค้าและบริการย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

2.2 หากสมาชิกวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเรื่องทรัพยากรทางการบริหาร ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ (4M's) ย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

2.3 หากสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาความรู้ให้นำทฤษฎีระบบมาปรับใช้ในการทำงานย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

2.4 หากสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาความรู้ให้นำเทคนิคการบริหารแบบ TQM, KPI มาปรับใช้ในการทำงานย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

2.5 หากสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีพฤติกรรมตามหลัก 5 ส. คือ สะสาง สะดวก สะอาด สุขลักษณะ สร้างนิสัย ย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

3. ด้านประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรบุคคล

3.1 การปลูกฝังจิตสำนึกให้สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีความจงรักภักดีต่อองค์กรย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

3.2 การมอบหมายหน้าที่และการแบ่งปันผลตอบแทนอย่างเสมอภาคให้กับสมาชิก
กลุ่มวิสาหกิจชุมชนย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

3.3 การให้ความรู้แก่สมาชิกวิสาหกิจชุมชนในเรื่องทฤษฎีลำดับความต้องการ 5 ชั้น
ของมาสโลว์มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

3.4 การให้ความรู้แก่สมาชิกวิสาหกิจชุมชนในเรื่องทฤษฎีลำดับความต้องการ 5 ชั้น
ของมาสโลว์มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

3.5 การให้ความรู้แก่สมาชิกวิสาหกิจชุมชนในเรื่องทฤษฎี 2 ปัจจัย ของเฮชเบิร์ก
มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

4. ด้านประสิทธิภาพการขอรับการสนับสนุนจากสื่อสารมวลชน

4.1 การให้ความรู้แก่สมาชิกวิสาหกิจชุมชนในเรื่องความหมายและประเภทของ
สื่อสารมวลชนมีผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

4.2 หากสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสามารถนำเสนอสินค้าและบริการผ่านสังคม
ออนไลน์ อาทิ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ไลน์ ย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

5. ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ

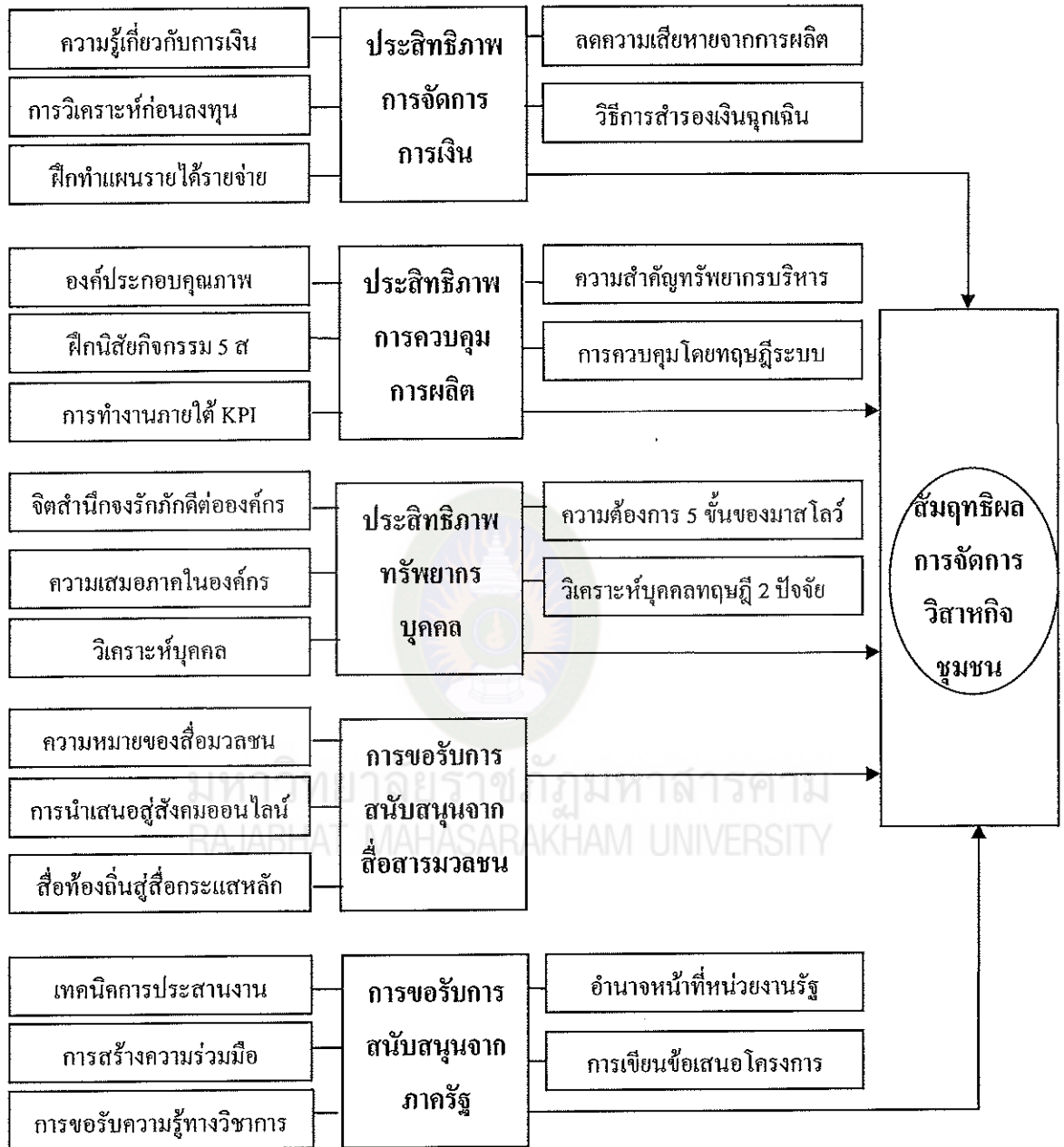
5.1 ความรู้ความเข้าใจเรื่องความหมายและอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ
ย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

5.2 หากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการสร้างร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการ
ดำเนินงานพัฒนาชุมชนย่อมส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

5.3 การจัดโครงการฝึกอบรมของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน โดยขอความอนุเคราะห์
วิทยากรจากหน่วยงานภาครัฐมีผลต่อความสำเร็จของการจัดการวิสาหกิจชุมชน

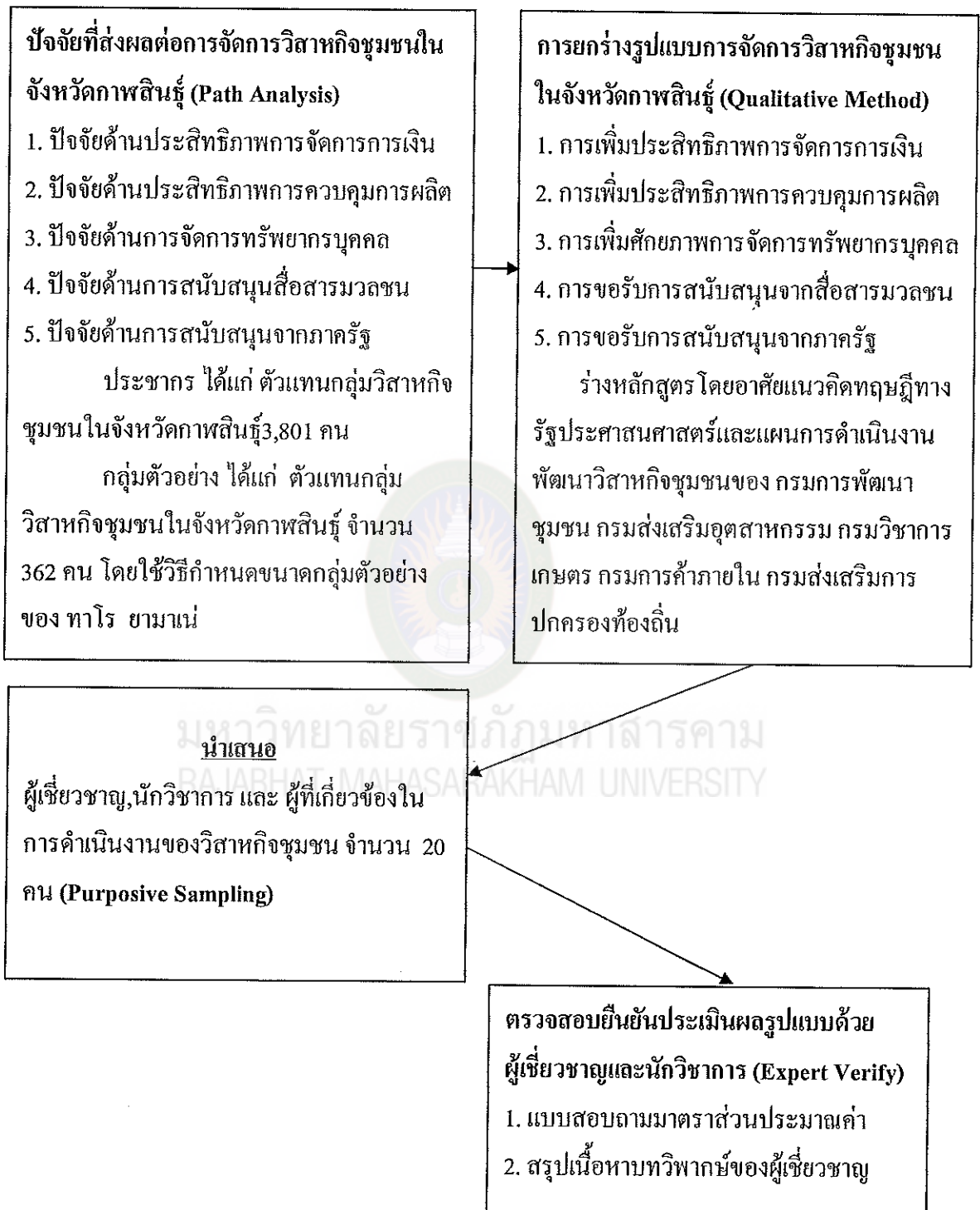
5.4 การฝึกให้สมาชิกวิสาหกิจชุมชนเขียนข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับการ
สนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และความรู้ทางวิชาการมีผลต่อความสำเร็จของการ
จัดการวิสาหกิจชุมชน

รูปแบบการจัดการวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ

แผนภาพที่ 13 รูปแบบการจัดการวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ

สรุปกระบวนการวิจัยรูปแบบการพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์

แผนภาพที่ 14 สรุปกระบวนการวิจัยรูปแบบการพัฒนาการจัดการวิสาหกิจชุมชน